

denne Hjemmel vilde bortfalde, naar Loven ikke fik et Supplement i Posteringer paa Finantsloven eller den aarlige eller en anden Tillægsbevillingslov. Udvalget skulde ogsaa være tilbøjeligt til at tro, at Statsrevisionens Flertal lægger Mæne ind i Grundlovens § 49, end der er tilfjet ved Forbudet i dennes sidste Punktum; paa Finantsloven kunde iøvrigt de efter dets Mening fornødne Positioner ikke vel optages, da det efter Motiverne til Loven af 1873 skulde afhænge af Omstændighederne, naar Opjiggelse og Indløsning vilde være at foretage og i hvilket Omfang, og da Loven af 4de Mai 1875 vedtoges, var den hele Transaktion forlængst fuldbjoret. I Tilfælde som det foreliggende at kræve yderligere „Hjemmel“, end den her givne, synes at være en Formalisme, der ikke påsende kan lede til en Indemmitætsklæring i Beslutningen angaaende Statsregnskabet. Men selv om disse Udvalgets Bemærkninger ikke maatte finde fuldt Medhold hos Thinget, vil det i alt Fald, antage vi, finde det urigtigt at vedtage en Udtalelse som den foreliggende, naar der i samme Regnskab findes virkelige Udgifter, der ere afholdte uden Hjemmel i Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov, og disse påføres uden Dmtale i Beslutningen. Saadanne Udgifter findes; vi skulle her nævne Overskridelsen paa § 25, Nr. 6, Digearbejder paa Lolland og Falster 81.000 Kr.

Mindretallet (Andersen) ser i den Omstændighed, at et Beløb paa i Alt 30 Mill. Kr., dels paa Indtægts- dels paa Udgiftssiden, ikke er opført paa Finantsloven, en saa stor Fornæft, at denne ikke bør påføres Rigsdagen uden Indstilling, og det ikke alene af Hensyn til Grundlovens § 49, som ovenfor er omtalt, men ogsaa af Hensyn til § 48, som byder, at Finantsloven skal indeholde et Overslag over Indtægter og Udgifter.

Selv om det — som bemærket af Flertallet — paa Grund af Omstændighederne ikke havde været muligt at opstille noget nøjagtigt Overslag iforveien, burde Posterne dog have været anslaaede. At der i samme Statsregnskab muligt kunde findes andre mindre Udgifter, som, uagtet de have savnet den fornødne Hjemmel, allerede ere påførte uden Dmtale, kan saa meget mindre forsvare den paaankede Fornæft, som de ifkun maa betragtes som Overskridelser paa alt bevilgede Poster. Endelig maa Mindretallet fremhæve, at en Tilbageførelse til Folkethinget af Forslaget til Rigsdagsbeslutning meget let vil kunne føre til, at nærværende Statsregnskab ikke vil blive godkendt i denne Rigsdagsamling; men at Beslutningen over et Finantsregnskab falder saalænge efter et Finantsaars Udløb, er Noget, som vistnok fra alle Sider vil blive betragtet som meget uheldigt.

II. Ombytning af $\frac{1}{2}$ Million Thlr. preussiske 4 pCts. Obligationer med 1,360,000 Kr. 5 pCts. gøteborgske Kreditforenings-Obligationer.

Følge Statsregnskabets Forklaring over Reservecfondens Status den 31te Marts 1875 har Fonden i det da udløbne Regnskabsaar haft en Tilgang (S. 50) af 1,360,000 Kr. 5 pCts. gøteborgske Kreditforenings-Obligationer, der ere erhvervede ved Ombytning med 4 pCts. preussiske Statsobligationer og have kostet 1,346,400 Kr.

Med den Sætning i Spidsen, at Reservecfonden bør have en saadan Bestaaffenhed, at dens Forvandling til Kontanter kan paaregnes at lade sig udføre med stor Lethed og uden betydeligt Kapitaltab, hvorimod Nydelsen af en større eller mindre Rente ikke saameget kommer i Betragtning, har Statsrevisionen givet (S. 100—2) en ikke gunstigt Kritik over de i Finantsaaret stedsundne Omfætninger med Fondens Midler — derunder betegnet den herommelte Omfætning som en høist uheldig Foranstaltning. Ligesom Statsrevisionen har haft nogen Frie til at sige, at Fonden ved denne Operation er bleven skilt af med et klækkeligt Beløb af sine værdifuldeste Bestanddele, saaledes er det selvfølgelig allerede en væsentlig Anke mod de indføjte udenlandske Kjøbstadkreditforenings-Obligationer, at de interesser og navnlig heller ikke i deres Hjem ere Gjenstand for Notering, men Indfjøbet er skilt under en særlig stærk Belysning ved det af Statsrevisionen endvidere Anførte, at Obligationerne ikke have eller siden Emissionen have haft en nogenlunde konstant Pris, og at det til ingen Tid efter Emissionen har været muligt at sælge dem i selv mindre Poster uden i alt Fald med et overordentlig stort Tab. Statsrevisionen har med disse Præmisses udbedt sig oplyst af Finantsministeriet, „om det maatte se sig i Stand til at yde et Bidrag til Bedømmelse af, hvor stort et Tab der vilde opstaa, hvis Finantserne nu maatte sælge disse Obligationer.“ Finantsministeriet har i sin Svarskrivelse af 25de Februar d. A. udtalt sig saaledes: „Det var ogsaa fornemmelig af Hensyn til den høiere Renteindtægt af 13,333 $\frac{1}{2}$ Kr. aarlig, at man ansaa det rigtigst at foretage den paaankede Ombytning af 4 pCt. preussiske Statsobligationer med 5 pCt. Gøteborgske Kreditforenings-Obligationer. Om der ved denne Ombytning vil opstaa noget Tab for Finantserne, og i saa